

1 Johannes 4: 7-12

In het gedeelte voorafgaand aan onze tekst hebben we gezien dat we kunnen weten dat Christus in ons blijft dankzij de Heilige Geest. En de werkzaamheden van de Heilige Geest zijn aan twee dingen te herkennen. In de eerste plaats aan de inhoud van ons geloof: iedere Geest die belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is (dwz echt mens geworden is) is uit God. Dat was het eerste. De Geest is daar aan het werk, waar Christus beleden wordt. Daarvoor kwam de Geest. Hij kwam om de Zoon te verheerlijken.

Maar nu schrijft Johannes dat er nog iets is waar we het werk van de Geest aan kunnen herkennen. Dat is de liefde.

Geliefden, laten we elkaar liefhebben, want de liefde is uit God, en een ieder die liefheeft is uit God geboren en kent God.

Nu zijn er altijd mensen geweest die dit ontkennen. Kom nou, om je medemens lief te hebben heb je God niet nodig. Ongelovigen kunnen toch ook geweldige staaltjes van naastenliefde vertonen. Veel mensen hebben meer liefde buiten de kerk, dan binnen de kerk ervaren. Vaak hebben christenen gedaan alsof het in de wereld alleen maar kommer en kwel is en dat het goede leven in de kerk te vinden is. De praktijk is weerbarstiger. Hoewel de mensheid in zonde is gevallen, en die zonde in ieder mens heeft doorgevreten, is er ook nog veel goeds in de wereld. Gelukkig is het niet helemaal een chaos geworden. Dan zou er niet meer te leven zijn. Ook buiten de kerk zijn heel veel sympathieke, mooie mensen te vinden. En helaas is het ook zo dat er door de kerk niet altijd even goed reclame is gemaakt. Wat gaat er niet een beerput open momenteel als we het hebben over seksueel misbruik in de kerk. Als de gezagsdragers, de vertegenwoordigers van God, zo weinig liefde hebben getoond door hun zondige lusten uit te leven, waarom zul je dan nog geloven?

En toch zegt Johannes is de liefde het bewijs van het werk van Gods Geest. Want de liefde is door de Geest volgens Rom. 5:5 in onze harten uitgestort.

En die liefde hebben wij mensen niet uit onszelf. Natuurlijk houdt ieder normaal mens, gelovig of ongelovig, van z'n kinderen en kleinkinderen. En natuurlijk houdt iedereen van degenen die van ons houden. Daar hoef je niet gelovig voor te zijn. Ieder mens heeft lief, maar ieder mens is uit zichzelf ook een egoïst. We hebben vaak een bezitterige liefde. We houden van iemand omdat die persoon een gemis opvult in ons leven. De ander kan je gezelschap geven, of bepaalde vaardigheden

hebben, die jij mist. Die ander kan lichamelijk in je behoeften voorzien. Maar is dat liefde? Zo wordt er wel over gepraat. Ja en als je zo over liefde denkt, dan kun je als de klik er niet meer is, of het gevoel, of als de ander jou niet meer kan bieden wat je gelukkig maakt, de stekker eruit trekken. Maar dat is geen liefde. Dat is er zelf beter van willen worden. Een liefde die de ander gebruikt om jouw gemis op te vullen. Ja, dat soort liefde is er genoeg te vinden in de wereld en misschien ook wel in ons eigen zondige hart. Maar Johannes heeft het hier over andere liefde. De liefde uit God. Dat is de liefde die niet alleen liefheeft, die u liefheeft, maar dat is de liefde voor je vijand. Wie liefheeft, wie u liefheeft, doet hetzelfde als de tollenaars en de heidenen (Matt.5). Liefde voor je vijand, gaat in tegen je eigen gevoel en je eigen hart. Daarom is die hartverandering door de Geest nodig. Zodat de liefde van God in je aan het werk gaat. Want die liefde van God is van een andere orde. Paulus zegt dat zo mooi (vind ik) in Romeinen 5:8:

God bewijst zijn liefde jegens ons, doordat Christus, toen wij nog zondaren waren, voor ons gestorven is.

Paulus heeft het hier over Gods perfecte agapè-liefde. Grotere liefde bestaat er niet. En voor wie was die liefde beschikbaar? Voor goede mensen? Voor mensen die God iets konden teruggeven? Nee, Gods perfecte liefde was er voor zondaren! Zondaren zijn mensen, die met hun rug naar God toestaan, mensen die hun bestemming missen. Mensen met lege handen, die uit zichzelf voor eeuwig van God gescheiden zouden zijn, als God niet had ingegrepen. Mensen die het afschuwelijk verpest hebben, door de duivel voet aan de grond te geven in hun leven.

Gods perfecte liefde voor zondaren.

Als dat zo is, als die liefde voor ons in onze slechtste staat beschikbaar is, dan betekent dit dat ons gedrag nooit kan bewerken dat God meer van ons kan gaan houden dan Hij al doet. Hij houdt al van ons met Zijn perfecte liefde. En perfecter dan perfect bestaat nu eenmaal niet.

Als dat zo is, Als die liefde voor ons in onze slechtste staat beschikbaar is, dan betekent dit ook dat ons gedrag nooit kan bewerken dat God minder van ons kan gaan houden dan Hij al doet. We zijn al op z'n slechts! Slechter dan slecht bestaat niet.

God gaat niet meer van ons houden als we ons goed gedragen en God gaat niet minder van ons houden als we ons slecht gedragen. Natuurlijk kunnen we Hem verdriet doen. Maar Gods liefde verandert niet. Die wordt gekenmerkt, door gevende,

opofferende liefde. Liefde voor de vijanden. Liefde voor de verlorenen. Liefde die weggeeft. Liefde die niet zichzelf zoekt. Liefde die niet zelfzuchtig is. Liefde die de ander wil verhogen, door jezelf te vernederen. Dat is Jezus die de voeten wast. Een slavenklus. Dat is Jezus die de hemelse veiligheid verlaat om zichzelf uit te leveren aan een zondige wereld, er letterlijk aan kapot gaat, zodat er voor ons redding mogelijk werd. Niet zichzelf zoeken, maar het heil voor ons zoeken.

En die liefde is uitgestort in onze harten, zodat onze liefde een andere liefde zal worden dan de liefde – love – waar ze het in de wereld over hebben. God wil ons leren liefhebben, zonder iets terug te verwachten. God wil dat mannen hun vrouwen dienen, vrouwen hun mannen. God wil dat broeders en zusters elkaar in de gemeente in liefde aanvaarden, elkaar de ruimte gunnen. Zolang het de kern van ons geloof niet raakt,

- Christus is Gods Zoon, die mens werd om ons met God te verzoenen - , zolang daarover eenheid in belijden is, zullen we in liefde de ander uitnemender moeten achten dan onszelf.

Tegenwoordig hoor je Gods liefde nog wel eens in twijfel trekken. Als God liefde is, waarom doet Hij dan niets...?

Wie die vraag stelt vergeet twee dingen. In de eerste plaats is het ontstaan van de ellende in de wereld niet Gods werk. Dat heeft de mens zichzelf op de hals gehaald. God had een ander plaatje in gedachten.

In de tweede plaats moet gezegd, dat God al heel veel heeft gedaan. Hij zond Zijn Zoon en zo staat de weg naar het leven weer open. God wil ons niet laten ondergaan. Hij wil leven geven. Hij wil de mens verzoenen, genezen. Hij werkt aan een totaal nieuwe wereld. God is bij de kern begonnen en heeft de vijandschap, de zonde en de dood bij de horens gevat.

God heeft al ingegrepen en gaat ingrijpen. Als Christus verschijnt gaan al die lastige tegenstanders het definitief afleggen. Wat wij niet konden gaat Hij volbrengen.

Zeg nou....als dat geen liefde is....!

AMEN